

[Peder Clausager.]

Indenrigsministeren faar Beføjelse til at fastsætte Licitationsbetingelser, kan sige, at en saadan Bestemmelse alene er rettet mod Haandværkerne. Jeg tror og haaber, at Bestemmelsen ogsaa kan benyttes til at sikre de tilbudgivende den Aabenhed og Ligelighed, som de maa have Krav paa ved Licitationen.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg takker det ærede Udvalg for dets Arbejde og for det Resultat, der er opnaaet ved de Forhandlinger, hvori Minister Krag og jeg har deltaget i Udvalget. Jeg vil dernæst gerne gøre nogle almindelige Bemærkninger i Tilknytning til Lovforslaget.

Det er klart, at man ikke under de nuværende Forhold kan regne med et Byggeri her i Landet af samme Omfang som under normale Forhold. Dette vil først og fremmest hindres af materialemæssige Grunde, men ogsaa i nogen Grad af den større Utryghed i de økonomiske Forhold, men jeg tror, at dette Lovforslags Gennemførelse vil betyde, at adskilligt Byggeri kan sættes i Gang under saadanne Vilkaar, at der kan ventes Rentabilitet paa omtrent samme Lejeniveau som forud for Krigssituationens Indtræden.

Jeg vil endvidere i denne Forbindelse sige, at til det Byggeri, der nu skal fremmes, vil det være vigtigt i saa stor Udstrækning som muligt at anvende Materialer, som enten er af hjemlig Oprindelse, eller som vi har bedst Mulighed for at tilvejebringe. Hertil vil jeg dog føje, at man selvfølgelig paa ingen Maade maa vente, at med dette Forslags Gennemførelse er de væsentlige Vanskeligheder ryddet af Vejen. Der er foruden de Ting, jeg nævnte, andre betydelige Finansieringsspørgsmaal, som maa overvejes, saaledes som det ogsaa er nævnt her i Dag, og jeg haaber, at Forholdene vil give Mulighed for saadanne Spørgsmaals Løsning. Der vil sikkert fra alle Sider være Ønske om at bidrage hertil.

Det ærede Medlem Hr. Christiani fremsatte en Bemærkning om Byggeriet i Almindelighed. Nu vil jeg ikke paa nogen Maade indbyde til en almindelig national-økonomisk Diskussion derom. Det ærede Medlem brugte imidlertid det Udtryk, at Byggeri ikke var nogen produktiv Virksomhed, for saa vidt som der ikke herigennem blev sat Arbejde i Gang. Jeg forstaar godt det ærede Medlems Tankegang, men jeg vil dog ikke undlade at understrege, at al produktiv Virksomhed har til Formaal at tilfredsstille menneskelige Be-

hov, og da der netop gennem Fremstillingen af gode og sunde Boliger skabes Tilfredsstillelse af et af de vigtigste menneskelige Behov, vil jeg dog ikke lade denne almindelige Definition af Begrebet „produktivt Arbejde“ staa helt uimodsaet.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby omtalte igen Spørgsmaalet om det lave Byggeri i Sammenligning med det høje Byggeri, og jeg skal gerne bekræfte, at det lave Byggeri har min særlige Sympati, men Grænsen for Gennemførelsen af lavt Byggeri er jo sat ved den Efterspørgsel, der er til Stede over for Lejligheder i lav Bebyggelse. Det ærede Medlem og jeg og andre kan søge at indprente i Befolkningens Sind, hvilken Værdi det har for Børnene og Familierne at bo under de frie Forhold, men vi vil jo ikke tvinge Befolkningen i den Henseende. Den enkelte maa selv vælge mellem Lejligheder i lav Bebyggelse og høj Bebyggelse, og hertil kommer, at man dog sikkert, trods det ærede Medlems Bemærkninger, maa sige, at under lige Forhold vil den lave Bebyggelse endnu være dyrere. Men saa skal jeg i øvrigt paa den anden Side pege paa, at det lave Byggeri under den nuværende Situation kræver mindre af de Materialer, som er vanskelige at faa, og derfor har jeg ogsaa været ivrig for at udvide Finansieringsmulighederne for Parcelbyggeriet.

Det ærede Medlem fremsatte et Par Bemærkninger angaaende Vedligeholdelsesudgifternes Stilling over for Skattelovgivningen. Jeg vil dog hertil føje, at, saa vidt mig bekendt, er Forholdet det, at Vedligeholdelsesudgifterne vedrørende Beboelsejendomme er fradragsberettigede ved Indkomstopgørelsen i det Omfang, de kan dokumenteres faktisk at være afholdt, idet der ved Vedligeholdelsesudgifter selvfølgelig forstaas de Udgifter, der har været nødvendige til at holde Ejendommen i forsvarlig Stand, men ikke Udgifter til Nyanlæg og Forbedringer. Det bør maaske tilføjes som Korrektiv, at i den første Tid efter Erhvervelsen af en Ejendom kan kun fradrages et Beløb svarende til Ejendommens normale Vedligeholdelse, og her er vist den 15 pCt. Grænse praktiseret, idet Resten af Beløb afholdt paa Ejendommen i den første Tid, efter at den er erhvervet, maa anses som et Tillæg til Ejendommens Erhvervspris.

Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen saadan, at han spurgte om Forholdet mellem Bestemmelserne i Ændringsforslag Nr. 20 og i Ændringsforslag Nr. 21. Der kan efter min Formening